

NORGES HØYESTERETT

Den 21. april 2020 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Webster, Noer og Steinsvik i

HR-2020-856-U, (sak nr. 20-052950STR-HRET), straffesak, anke over kjennelse og beslutning:

A (advokat Erlend Liaklev Andersen)

mot

Påtalemyndigheten (statsadvokat Stein Vale)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning etter straffeprosessloven § 321 første ledd og anke over lagmannsrettens kjennelse om avvisning av anken over saksbehandlingen etter straffeprosessloven § 319 første ledd.
- (2) Oslo tingrett avsa 19. september 2019 dom med slik domsslutning:
 - «1. A, født 00.00.1994, dømmes for overtredelse av straffeloven § 181 første ledd, straffeloven § 156 første ledd og straffeloven § 162 første punktum, alt sammenholdt med straffeloven 2005 § 79 a, til en bot på 20 000 – tyvetusen – kroner, subsidiært fengsel i 30 – tretti – dager.
 2. A, født 00.00.1994, dømmes til å betale saksomkostninger til det offentlige med 1500 – ettusenfemhundre – kroner.»
- (3) A anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og lovanvendelsen for tiltalens post I og II, samt over saksbehandlingen og straffutmålingen. Anken over saksbehandlingen var ikke nærmere begrunnet, verken i anken eller i støtteskrivet fra forsvarer.
- (4) Borgarting lagmannsrett avsa 17. januar 2020 beslutning og kjennelse med slik slutning:

«SLUTNING I BESLUTNING

Det gis ikke samtykke til at anken fremmes.

SLUTNING I KJENNELSE

Anken over saksbehandlingen avvises.»

- (5) A har anket avgjørelsen til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. Hun gjør gjeldende at lagmannsretten ikke har foretatt en reell og selvstendig vurdering av anken. Det er ikke lagt ned formell påstand.
- (6) *Påtalemyndigheten* er kjent med anken.
- (7) *Høyesteretts ankeutvalg* kan bare prøve lagmannsrettens saksbehandling når det gjelder ankenektelsen, jf. straffeprosessloven § 321 femte ledd.
- (8) Siden det ikke var påstått eller idømt annet enn bot i tingretten, har lagmannsretten korrekt vurdert domfeltes anke etter straffeprosessloven § 321 første ledd. Det er ikke krav om at ankenektelsen begrunnes, med mindre særlige grunner tilsier det, jf. § 321 femte ledd annet punktum. Slike forhold var det ikke her. Anken over beslutningen må dermed forkastes.
- (9) Når det gjelder lagmannsrettens avvisning av anken over saksbehandlingen i tingretten, er denne truffet av lagmannsretten som førsteinstans, og ankeutvalget har full kompetanse.
- (10) Lagmannsretten har vist til at domfeltes anke over saksbehandlingen ikke nevner hvilke feil som påberopes etter straffeprosessloven § 314 første ledd nr. 3 og har begrunnet avvisningen slik:
- «Anken over saksbehandlingen er ikke nærmere begrunnet, verken i anken eller i støtteskrivet fra forsvarer. Straffeprosessloven § 314 første ledd nr. 3 krever at en anke over saksbehandlingen angir hvilken feil som påberopes. Siden dette ikke er gjort, må denne del av anken avvises, jf. straffeprosessloven § 30 og Rt-2009-308 avsnitt 15.»**
- (11) Forsvarer hadde inngitt et fullstendig støtteskriv, men uten å begrunne saksbehandlingsanken. I et slikt tilfelle kunne lagmannsretten ha lagt til grunn at det ikke ble påberopt noen særskilt saksbehandlingsfeil og nektet anken fremmet dersom lagmannsretten for sin del ikke fant feil ved tingrettens saksbehandling, jf. HR-2017-1002-U. Det ble i den saken godtatt at lagmannsretten traff sin beslutning uten først å gi mulighet for retting eller utfylling av anken.
- (12) Lagmannsretten foretok i saken her ingen realitetsvurdering av anken over saksbehandlingen, men valgte isteden å avvise den. Det skjedde uten at domfelte først ble gitt anledning til å rette anken. Når en ankeerklæring ikke oppfylder lovens krav, har retten imidlertid etter straffeprosessloven § 319 andre ledd i utgangspunktet en plikt til å søke feilen avhjulpet, jf. Rt-2015-334, Rt-2015-622, Rt-2015-867 og HR-2016-1442-U. Felles for disse avgjørelsene er at forsvarer ikke hadde inngitt støtteskriv. Det er imidlertid lagt til grunn at domfelte som hovedregel ikke skal straffes for prosessuelle feil begått av forsvarer, jf. HR-2015-666 avsnitt 39 flg. Når lagmannsretten her avviste anken uten å sørge for at tiltalte selv fikk anledning til å rette anken, utgjør dette en saksbehandlingsfeil. Kjennelsen som avviser saksbehandlingsanken må da oppheves.

S L U T N I N G

1. Anken over lagmannsrettens beslutning forkastes.
2. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Ragnhild Noer
(sign.)

Bergljot Webster
(sign.)

Kine Steinsvik
(sign.)